

A „Hallod-e, Rozika, te, gyerünk a moziba be!” dalsorocská sok-sok idős ember szívét megmozgathatja, hiszen egykor a mozi volt a fiatalok egyik stabil találkozóhelye. Mára már ez máshogy van, s habár néha [az ember vinné a nőjét a moziba be](#) , kisvároskánkban ezt nem tudja megcsinálni, ugyanis **többször mint hét éve nem működik filmszínház Székelyudvarhelyen.** Pedig van története.

Vándormozi, némafilm

Ismereteink szerint a legelső vetítések valamikor a múlt század elején a régi városházán voltak – az épület körülbelül a ferencrendi templom és a milleniumi oszlop között állt. Van olyan adatunk is, miszerint a moziból jöttek ki az emberek 1914 nyarán, amikor az újságos rikkancs a "Kitört a háború!" felkiáltással árulta az újságokat. Az épület 1918-ig állt, akkor lebontották, **stabil mozi nem volt benne** , csak úgynevezett vándormozisok jártak és némafilmeket vetítettek, a filmvászon mellett zongorista játszott.

Ulzana és Ötvös Csöpi

A mai harmincas-negyvenesek egyik előszámú szórakozása volt a mozibajárás, ami egészen az ezredforduló utánig tartott, de az idősebbek is szívesen emlékeznek a régi mozi hangulatára.

Tartottak pártgyűlést is a teremben, de az elvtársak szövegelése akkor sem vetekedhetett a

Gojko Mitíc

által alakított Ulzanával, az apacsok főnökével vagy

Ötvös Csöpi

, illetve

Piedone

ökle is mindenkit letarolt, nem beszélve

Sandokanról

, a tigrisvágó maláj superhősről. De még régebb, a hatvanas években (az ifjúsági moziban) vetítették sokszoros teltházzal az Egri csillagokat.

Ahogy a magyar nyelvet keztek kiszorítani Ceaușescuék a mindennapokból, a magyar filmek (amiknek nem volt nagy gyakorisága) csillaga ezzel egyenes arányban jött fel: a nyolcvanas években a *Csók*, *anyu*, a *Nem élhetek muzsikaszó nélkül*, *A szeleburdi család*, valamint a Bujtor István (alias Csöpi, a magyar Piedone) nevével fémjelzett alkotások hoztak a legtöbbet a konyhára. A külföldiek közül taroltak a Jugóban forgatott NDK-westernek (Gojko Mitíc sok nő paplan alatti álma volt akkoriban), illetve az érzelgős indiai, maratoni hosszúságú filmek, mint például

Az

emlékek lánc

, amire

úgy hüppögtek a nők a teremben, hogy azt hitted,

[esik az eső](#)

.

De nagy napnak számított az is, amikor az ember megnézhetette a

Pókember

vagy a

Superman

(egyeseek azt hitték, hogy ez a két tag tesó...) régi verzióit.

A filmvásznon sziporkázott **Luis de Funés** francia komikus a rendőr-komédia sorozatban, aztán a nyolcvanas évek végén jöttek a kínai karatés-filmek, amiket egyesek már akkor megmosolyogtak, de voltak olyanok is, akik ezért kezdtek járni sportolni. Moziba járni kb. egy üveges sör áráért lehetett, 4-6 lejbe került a jegy, a "tizenötös" és a "huszonegyes" sorba kapott jegyek voltak a legmenőbbek.

Meg kell említeni **az ún. kertmozit is, amit a sétatéri stadionban tartottak néhányszor: a**

[ma romokban álló főlelátón](#)

ültek a nézők, a vetítővászon a pálya szélére volt felállítva.

Ha technikai probléma állt be vetítés közben, esetleg elvették a villanyt, akkor bizonyos nézők iszonyatos módon kezdtek fütyülni a moziteremben – ez egyfajta tiltakozás is volt a rendszer ellen, ha úgy vesszük. Az már nem annyira, hogy a székek szivacsborítását is feltépték.

Már nem játsza újra Tutti...

A rendszerváltás után, 1992-93-ban teljesen felújították az épületet, itt indult be az *Ati Beta Televízió*

ami 1997 tavaszán egyesült az UTV-vel, így jött létre a mai

Digital 3 Tv

. Mozielőadások továbbra is voltak (ekkortól már Stúdió Mozinak hívták), sőt, úgynevezett helyi díszbemutatókat is tartottak magyar filmekből, ilyen volt például a Tímár Péter által rendezett

[6:3, avagy játszd újra Tutti!](#)

1999-ben, amikor a főszereplő

Eperjes Károly

mellett az Aranycsapat két tagja,

Grosics Gyula

és

Buzánszky Jenő

is tiszteletüket tették.

Az udvarhelyi mozi egészen 2005-ig működött, akkor bezárta kapuját – veszteséges volt, nem látogatták már az emberek. **Bálint Arthur** filmrendező *Kisvárosi mozi* című dokumentumfilmjében állított emléket a mozinak – ezt az udvarhelyi filmszínházban már nem vetítették, de a 2007. évi Marosvásárhelyi Alter-Native rövidfilmfesztiválon különdíjat nyert vele, s azóta az épületben levő tévé műsorán is többször látható volt. Néha még volt egy-egy magyar filmnek (Kalandorok, Állítsátok meg Terézanyut!) bemutatója, de rendszeres vetítés már nem.

Pontosan két évvel ezelőtt, 2010 októberében [az önkormányzat visszakapta a termet](#) a RomâniaFilm Országos Filmforgalmazó Társaságtól (RADEF), majd rövidesen [átadta azt a dr. Palló Imre Művészeti Szakközépiskolának](#)

. A csehszlovák gyártmányú, még működőképes Technocin márkájú vetítógépet nem sokkal később elvitte az említett társaság, ezzel az udvarhelyi mozi véglegesen megszűnt.